

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia II. Magdalенаe cultus in neglecto cultu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

ELEGIA II.

MAGDALENÆ *cultus in neglecto cultu.*

INCLYTA spectabam summi conuiuia Regis,
 Nescio quæ nostrum femina radit iter.
 Aspexi propius, fallunt me lumina? fallunt?
 Magdalis est, spurcis illa tot atra probris.
 Non vquam tereti baccata monilia collo,
 Aut sapphiratis lucida spira comis.
 Non Tyrio succo stat cultus amœnus & auro
 Vna sed hinc nudis purpura nata genis.
 Nil opus hinc pictis dispuncta monilia gemmis,
 Quæque tument Tyrio texta superba mari.
 Quid nisi inops sanies conchæ Sidonidos ostru?
 Quid nisi formosus limpida gemma lapis?
 Ipse sibi iam torquis Amor, sibi & ipse smaragdus;
 Ipse sibi speculum, mundus & ipse suus.
 Non sic suaue-rubēs, violâque, crocoq; , vel auro
 Pingit humum, aut cyanum marmor inaurat
 Eos:
 Ac vultum niueo de rore venustat, & ostro,
 Qui rubet ingenuo conscius ore pudor.
 Ad tremulos Zephyri ludos crispante sub aurâ,
 Ut tegit ac reteggit mobilis vmbra botrum:
 Sic etiam alternâ ludens hinc inde figurâ,
 Quæ pudor ora premit, nudat & ornat Amor.
 Purus Amor, cui frons sine nube & diuite cultu,
 E micat è roseis gemmea lympha genis.
 Non tot Arabs, Sina, Persa, Cilix, Syrus, Italus,
 Indus,

Gal.

Gallus, Iber, Iapo dinumerabit opes:
 Quot tenui stillâ, gemmans vt fluxerit humor,
 Diuitias cornu cœlites stipat Amor.
 Quale decus pictis pellucens vnda lapillis,
 Quale decus rubro candida bacca mari:
 Quale decus glacies viuo flammata pyropo,
 Quale decus nitido ridet imago vitro:
 Quale decus radians adamas ardente coronâ,
 Quale decus flauis lactea gemma comis:
 Quale decus viridans flauête smaragdus in auro,
 Quale decus pictis aurea stella vadis:
 Tale decus lacrymę, queis pulcher inardet IESVS;
 Hoc pudor, hoc pietas, hoc Charis imbre natat.
 Scilicet ad Christi radios, nubemque doloris,
 Pro micat è lacrymis discolor Iris Amor.

ELEGIA III.

*Egritudo MAGDALENÆ è Con-
 scientia terrore.*

MILLE per infestos hydros, & mille per ignes
 Deuia, quæ mortis triste cucurrit iter;
 Iam sibi præstituit Cæli ad sacra limina metam:
 Hic sedet, hinc longo fracta labore gemit.
 Sudat, hiat, pallet, plorat, rubet, ardet, anhelat
 Corde bibens flammam, ore vomens gemitus,
 Magdalis, & nescit, cur ardeat acrius omni
 Illice, quam viuo sulphure busta cremant,
 Pestis edax euincit opem; populatque medallas,
 Quæ flagrat arcano conscia noxa sinu.
 Cui fauas Metancea faces accendit ab Orco,
 Flammeaque ab Stygiâ mors pice busta struit.